

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 Kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po ljudski štetvi.

II.

Akopram nemamo še posebnih podrobnih izjav o končnem izidu ljudske štetve, vendar se kaže že dovolj jasno, da tudi letos ne bode dosegla pravega svojega namena, da znanost in statistika ne bodeta iz njenih rezultatov pridobila ono podlago, katera bi morala izvirati iz nepristranske izvršitve ljudskega popisa.

Način, na kateri se je vršil, je tak, da je res škoda za veliki trud, ki ga prizadene in za ogromne stroške, kajti reči se mora, da je denar deloma vun vržen prav zastoj, dognalo se bode pač nekaj števil, ali razmerje mej posamičnimi narodnostmi pa bode vsled nezasišane pritiska tako zmedeno, da nikakor ne more služiti v resno podlago bodisi v katerem koli oziru.

Posebno razburili so se duhovi na Češkem, kjer je itak že napetost mej obema narodoma velika in se je prav po nepotrebnem vrglo novo netilo daljnemu razporu in prepiru. Kar poročajo češki listi o tem, kako se je vršilo popisovanje to presega res vse meje poštenosti in dostojnosti. Če se je kaj jednacega lahko moglo goditi na Češkem, kjer je narod izredno zaveden in kjer se tudi prosti delavec dobro zaveda svoje narodnosti, lahko si mislimo, kako se je godilo drugod, kjer narodi neso tako zavedni in se dajo lagleje zavesti. Da je pa baš tudi na Češkem v krajih, kjer imajo Nemci večino se moglo tako postopati, temu je kriva v prvi vrsti okoliščina, da je češki delavec odvisen od nemškega delodajatelja, da žalibog mi Slovani premalo gledamo na to, da si v narodnogospodarskem oziru osiguramo tla, da postanemo vsaj v kolikor je v naših močeh, neodvisni od nasprotnega kapitala. Težaven je pač boj proti kapitalu, ki podjarmlja vse, a mnogo bi se dalo storiti, da se pravočasno začne delati in združevati domače moči.

Koliko imamo tudi po slovenskih krajih industrijalnih podjetij, ki so vse v rokah nasprotnikov, katerim prepuščamo tako rekoč brez upora vse. V Mančah na Vipavskem, kjer se je našlo živo srebro,

da govorim o najnovejših prigodkih, kdo izmed imovitih našincev se je kaj pobrigal za stvar? Naselili se bodo nam Nemci, kakor so se naselili drugod, in ob prihodnji ljudski štetvi ne bodo kopali samo živega srebra, nego stvarili bodo iz žuljevih Slovencev pristne Nemce, v zahvalo za to, da smo jim prepustili slovensko našo zemljo, da jo izkoristijo.

Kaj pomaga n. pr. češkemu delavcu vsa njegova zavednost, če pa je pritisk tako velik, da se mu ne more obraniti, če se mu grozi, da izgubi svoj kruh, če se ne upiše po volji delodajatelja. Zgodilo se je v večih krajih, da so se take grožnje tudi zares izvršile. Češki listi prijavljajo dan za dnevom obširna poročila, katera na drobno navajati ni namen naš, ker bi nam tudi nedostajalo prostora.

Na Nemškem zapisal je pri ljudskem štetju vsak svoj „materni jezik“, tako so na primer vsi Slovani, ki bivajo v Berolinu, ostali Slovani, kar je naravno, ker jih nihče ni silil, da se zapišejo za Nemce, oziroma ker jih nihče ni povpraševal po njih „občevalnem jeziku“. Isto tako postopalo se je v ogerski državni polovici, tudi tam je „materni jezik“ isti, ki se ga je zapisalo. Samo pri nas držalo se je zloglasne „Umgangssprache“, katera tako razburja duhove in jih bode še bolj razburjala, ker ni mogoče, da bi tako postopanje, kakor se javlja od vseh strani, ne rodilo obilnih in popolnoma opravičenih pritožb in ugovorov, s katerimi se bode celo pečati sodiščem.

V češkem deželnem zboru bilo je to protipostavno počenjanje predmet raznih interpelacij. Koliko se bode doseglo, bode se pokazalo, mnogo upanja pa nemamo.

Vse prizadevanje Slovanov moralo bi biti obrneno na to, da ako je le mogoče se do prihodnjega štetja odstrani „občevalni jezik“ in se ga nadomesti po izgledu drugih držav z jedino pravim in korektnim „maternim jezikom“. Na drugi strani pa nam je vsem neumorno delati na to, da se na narodnogospodarskem polju bolje postavimo na lastne noge, da se kolikor mogoče znebimo pogubnega upliva, katerega ima nad nami nasprotni kapital. Lahko je to izreči, a težko izvršiti, to vemo sami,

a nekaj se da vendar le doseči. Storili so se že semtertja začetni koraki, treba je pogumno stopati naprej. Vsaka posojilnica, vsako če tudi malo gospodarsko podjetje, ki je v domačih narodnih rokah je velika pridobitev.

Če smo gori naveli površno, kako se je ravnilo na Češkem v onih krajih, kjer imajo Nemci večino, tem lagleje je misliti, kako so postopali Nemci na Moravskem. In res se poroča o velicah samovoljnostih in protizakonitih pritiskih v Brnu in v Olomovcu, proti katerim se hoče na pomoč poklicati sodnijske oblasti. Da stvari ne manka tudi komičnega, naj končam s tem, da je mati Germanija pridobila celo nekaj ubozih slovaških piskrovezarjev kot svoje sinove, kajti nekateri nemški mogotci so jim zagrozili, da jih dajo zapreti in odgnati s silo, če ne dajo zapisati nemškega jezika. Kako so potem postopali z domačimi od njih manj ali več odvisnimi Čehi to si lahko vsak misli.

Kako se je godilo po naših slovenskih pokrajinah, o tem govoriti nam bode v jednom prihodnjih člankov, ko se nabere dovolj gradiva. Y.

Bogata Francoska.

Ko so zmagonosne nemške čete porazile Francosko in je v Versaillesu se sklenil mir, po katerem je premagana Francija morala odstopiti dve lepi in bogati deželi, vrhu tega pa še plačati dotlej nečuvno odškodnino v znesku petih milijard, osupel je ves svet in vse se je povpraševalo: Odkod in kdaj bodo Francozi plačali ogromno to vsoto? Osupelost pa se je še pomnožila, ko so Francozi v razmerno kratkem času ves denar spravili vkupe, da so tako odpravili poslednjega nemškega vojaka s svojega ozemlja.

Francoska pokazala je takrat javno, da je njeno bogastvo neizmerno in Bismarck sam se je ponavljaje izrekel, da je denarno silo Francozov še prenizko cenil. Kakor pri plačevanju vojne odškodnine, isto tako, da, celó sijajneje pokazalo se je Francozov bogastvo te dni, ko je finančni minister razpisal posojilo 869 in pol milijona frankov. Namesto teh milijonov podpisalo se je na raznih

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Pustni čas; ples biciklistov; Vodnikov ples; Sokolova maškerada; čitalnica Goriška; Trst brez glave; nemštvo v Mariboru; Celovski Nemci; Velikovskih sedem švabov; Kamniška železnica; vodovod; čevljar — eigan.)

Jako kratki so dnevi, odločeni letos poskočnemu princu karnevalu, ali po domače rečeno Kurentu, in treba se bode požuriti našim plesoljubnim damam in mladim gospodom, da jih ne prehití čas, ter da ne bodo na pepelnico sredo, ki bode letos izredno zgodnja, zgrevani trkali ob prsi ter se kesali, da so pustili brezuspešno zatoniti jedno lepih mladih in poskočnih let v morji večnosti. Trije so plesi, ki dozdej nekako na sebe obračajo posebno pozornost vseh čestilcev Terpsihore, kar jih ima v narodnih krogih bele naše Ljubljane, in teh gotovo ni malo.

Prvi je z besedo združeni ples slovenskih naših biciklistov, ki bode v soboto v čitalnični dvorani. Po vseh pripravah soditi, bode to res lepa veselica, ki nam bode podala izreden užitek, čilim našim kolesarjem pa tudi na glatkem parketu ponudila najlepšo priliko pokazati, da so istotako vstrajni plesalci, kakor so izborni na visocem biciklu. Ne dvo-

mim torej niti najmanj, da se v soboto zbere v čitalnični dvorani cvet slovenske mladine, ter da bode boginja Terpsihore z veseljem gledala na svoje čestilce.

Drugi ples, ki ima že historičen pomen bode sijajni ples, kakor ga običajno priredi vsako leto čitalnica o svečnici. Ker smo pred več leti Vodniku na čast prepevali in plesali, pozneje pa samo plesali, nadejam se, da bomo tudi letos intenzivno plesali in to tem bolj, ker je le še jeden mali ples napovedan kot uvod k večjemu, takorekoč glavna poskušnja k sijajnemu, kateremu le želim, da bode res vreden svojega imena, posebno glede obilnega obiska.

Tretji, ki ima zaključiti letošnjo kratko pustno dobo, pa je maškerada „Sokola“, o katerej mi ni potrebno zgubljati veliko besed. Kakor Vodnikov ples za čitalnico, tako ima maškerada za „Sokola“ tako slavno zgodovino za seboj, da sem prepričan, da se tudi letošnja pridruži sijajno in velečastno njenim prednicam. Ne smem sicer razodevati tajnosti, a toliko pa lahko rečem že zdaj, da pomnoženi odbor že dela marljivo, kar je tem potrebnejše, ker je čas zares kratek, ter bode skrbel za prijetna iznenadenja. Na drugi strani pa je tudi potrebno, da vsi člani, posebno pa dražestne naše domoljubne dame že zdaj resno mislijo na to, da

čas neizprosno beži, da bode kakor bi trenil došel dan 10. februarja, ko bode treba biti pripravljenim podati se v veseli hrupni dirindaj pustnega torka. Z opravičenjem smem reči, da bode pretakal britke solze kesanja, kdor zamudi ugodno priliko. Saj nam sedanjí čas ponuja tako malo veselih in prijetnih trenutkov, da moramo zares iz dna srca hvaležni biti vrlemu našemu „Sokolu“, da nas bode vsaj za jeden kratek večer prestavil v kraljestvo neskallnega veselja, v čarobno kraljestvo fantazije, ki nas vsaj za nekaj ur odmakne vsem težavam vsakdanjega življenja.

Če se oziram okoli po domovini slovenski, opažam, da se je veselo gibanje in novo življenje pričelo v čitalniški Goriški, akoravno so nekateri „domači prijatelji“ hoteli raztresti vest, da umira, o čemer imam pa baš nasprotna poročila. Saj si je po dolzih letih celo zopet osnovala pevski zbor, ki se je pogrešal v zadnjem času, in tako me tolaži misel, da kar jeden nema, ima pa drugi, česar se je naveličala jedna sestra, po tem je segla druga.

Tržaški župan Bazzoni spravil je mesto v neko zadrego, ker je provizorično Trst brez glave, kajti odpovedal se je častnemu mestu županstva in to baje zaradi bolehnosti. A bila je vsekako jako čudna ta županova bolezen, ker ga je po navadi se lotila

krajih do sobote zvečer nič manj nego petnajst milijard, to je, sedemnajstkrat več, nego je vlada zahtevala.

Nobeno dosežanih francoskih posojil še ni imelo tako sijajnega uspeha, akoravno je bil pri prejšnjih posojilih kurs z 79:80, sedaj pa z 92:55 odstotki. Ako pomislimo, da je bilo po podpisovalnih pogojih takoj pri popisu uplačevati po petnajst frankov, torej za vse posojilo 130 milijonov frankov, da so pa podpisane vsote posojilo sedemnajstkrat presegle, vidimo, da se je takoj v soboto uplačala ogromna vsota dveh in četrtr milijarde.

Nečuvni uspeh tega posojila po pravici s ponosom naudaja vsacega Francoza, osobito pa republikane. Pokazalo se je, da je republika trdno utemeljena, da ni zgrajena na pesek, ker uživa toliko, uprav neomejeno zaupanje prebivalstva, katero je v denarnih zadevah kolikor toliko povsod kočljivo.

Republičanski listi vsi po vrsti poudarjajo izredni ta rezultat in čestitajo zlasti Freycinetu, pod čegar predsedstvom se je to dogodilo. Saj je pa tudi povoda dovolj za čestitke, kajti pri tej priliki pokazala se je zopet neizčrpna moč dežele, ki je prebila tolike in takšne poraze, a je danes v denarnem in vojaškem oziru silnejša nego kdaj. Francoska pridobila si je zopet takšen ugled, da zavistno gledajo nanjo vse dežele, ki stočejo pod militarizma pezo, dočim Francoska lahko in rada donaša vse potrebno za svojo vojno in mornarico, ki sta obe tako izborni organizovani in izvežbani, da sme dežela mirno zreti v bodočnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. januarja.

Razpad Staročeške stranke

Govori se, da hoče zopet več poslancev izstopiti iz staročeškega kluba. Vladna izjava zastran notranjega uradnega jezika jih je preverila, da se vlada na Staročehe ne mara več ozirati, zato je tudi ni nobenega povoda, da bi še ostali v klubu. Ko bodo državnozbornske volitve, morda staročeške stranke že ne bode več in bodo že le Mladočehi in realisti postavili kandidate. Pri taci razmerah se ne čudimo, da se zopet širi vest, da se dr. Rieger umakne političnemu življenju, saj mož tudi ne more več imeti veselja za politiko, ko vidi, da nema nobenega uspeha pričakovati.

Ljudsko števljenje.

Oblastva so v več slovanskih krajih imenovala pristaše nemške stranke za komisarje pri ljudskem števljenju. S tem so pač dovolj jasno pokazala, da je njim pred vsem na tem, da naštejejo jako mnogo Nemcev. Tako postopanje je pa vzbudilo nevoljo mej slovanskim prebivalstvom. V Kaleci na Češkem je hotelo prebivalstvo komisarje pognati, pa je žandarmerija zavarovala hišo, v kateri so bili.

Lienbacher

hoče raztegniti agitacije svoje tudi na Gorenje Štajersko. V kratkem bode v več krajih na Štajerskem imel govore. Dvorni svetnik baje hoče pri bodočih državnozbornskih volitvah tudi na Štajerskem poskusiti svojo srečo in postaviti nekaj svojih pristašev za kandidate. Za Lienbacherja baje deluje tudi poslanec Bärnfeind. Lienbacher bi rad spravil toliko

skoro vselej, kadar je bila kaka avstrijsko patriotična slavnost ali kaka cerkvena svečanost za ude cesarske obojeli, pri katerih večinoma gospoda župana ni bilo. Zanimivo bi bilo za medicince, s kakim imenom bi se dala krstiti ta čudna bolezen. Ne vem sicer, kdo bode njegov naslednik, vendar se nadajam, da bode bolj trdnega zdravja.

V Mariboru cvete bujno nemško žito, pokaže se to pri raznih prilikah. Akoravno Mariborčani neso celo tako nestrpnost in malo omikani, kakor neka klika, ki zdaj še nosi veliki zvonec v Celji, ter neso še segli tako nizko, vendar se nemštvo se ve da tudi tam poudarja v prvi vrsti. Tako je na Silvestrov večer pri „liedertafel“ tamošnjega „Männergesangsvereina“ predstojnik tega društva gospod Levitschnigg (pristni Nemec, kakor se vidi) zaklical „ein dreifaches Grüß Gott! grüß dich Deutschland aus Herzengrund“. Naravno, da so te besede bile vsprejete bržkone z velikim naudušenjem od vernih sinov matere Germanije, katerih praočetje so se pisali za Levičnike in jednako.

V Celovci prizadevajo se na vse kriplje, dokazati, da ni res, da bi Celovec bilo ponemčeno mesto, da je že od nekdanj pristno nemško. Ne bodem se pričkal jaz o tem, ko je to vprašanje kakor z baklo razsvetlil v včeranjem listu dopisnik

somišljenikov v državni zbor, da bi osnoval svoj klub, ker le potem bi se nanj kaj oziralo.

Vnanje države.

Luckega afera

je mej ruskimi nasprotiki v Rumuniji vzbudila veliko nevoljo. Mnogi listi zahtevajo, da se iz Rumunije iztirajo mnogi Rusi, ki so le voluni in tajni policisti. Neki list omenja, da je ruska policija na enak način kakor Luckega bila za rusko-turške vojne iz Rumunije odvela ruskega emigranta. Vsa prizadevanja rumunske vlade bila so zaman, nikakor ga neso hoteli izoustiti. Dotičnik je pozneje ušel iz ječe in preko Švedske se povrnil v Rumunijo, kjer še sedaj živi.

Padlevski.

Ko se je pokazalo, da prijeta oseba na Španjskem ni Padlevski, jela se je razširati vest, da se je morilec ruskega generala dobro skril v Londonu. Seveda tej vesti ni verjeti, kajti vse kaže, da se je več Padlevskega prijateljev in somišljenikov dogovorilo, da bodo skušali policijo spraviti na napačni sled, in tako zločinca dati časa, da uide v tak kraj, kjer se ni bati, da bi ga izročili.

Francoski zbornici

sta se predvčeraj zopet sešli. Zbornica poslancev izvolila je Floqueta zopet predsednikom, Kasimira Périera, Peytrala in de Mahy-ja podpredsedniki. Četrtega podpredsednika volili bodo danes.

Mej poslance se je razdelilo izvestje Herbertovo o razmerah delavcev v Nemčiji. Poročilo pravi, da se nemškim delavcem slabše godi, nego francoskim. Zadovoljni so s slabo hrano, pijejo pa vsi žganje, moški in ženske. Nemški delavci imajo po več otrok, pa manje upanja, da bi kdaj prišli do kacega blagostanja nego francoski.

Neredi v Chile-ji.

Mornarica je potegnila z uporniki, vojska se pa ni izneverila vladi. Proglasilo se je obsedno stanje in vlada je storila energične navedbe, da zatre puntarsko gibanje, kar se jej je menda tudi posrečilo. Poslednja poročila vsaj javljajo, da je prebivalstvo mirno. Sicer je pa treba vedeti, da se v južnoameriških republikah navadno ne punta narod, skoro vselej le vojska, ki se povsod meša v politiko.

Dopisi.

Iz Celovca 14. januarja. [Izv. dop.] Pri nas je stanje po zadnji ljudski štetvi naslednje: Mesto šteje (brez vojaštva in deželne brambe) 17.210 prebivalcev. Leta 1880. naštel se jih je 16.592, torej se je v teku dolgih deset let nemški (?) Celovec pomnožil le za celih 618 prebivalcev. Pod takimi pogoji, ume se ob sebi, bode naš „Communal-Verein“ in njegov predsednik g. Schütz res primoran, kaj pametnega ukreniti, da se bodo pričeli tujci tukaj kaj bolj naseljevati. A kolikor časa bode v Celovci življenje tako neizmerno drago, kakor zadnja leta, ko postaja po leti in po zimi draginja vedno občutljivejša, ni misliti, da bi imeto mnogo družin veselje, priti semkaj trošiti svoj morda težko prisluženi denar. Poleg tega bi se pa najraje tudi še razgnali vsi tukaj živeči Slovenci, ki so trn v peti našim komunistom in nemškim „freimaurerjem“. In koliko bi potem še ostalo nemških prebivalcev v Celovci? Da resnico govorimo, še 10.000 ne, ker, ako bi se Slovenci v Celovci na pošten način in brez pritiska šteli, našteje se jih

iz Celovca. Kdor bi dvomil o pristnem germanstvu Celovških Nemcev, ta naj se potruzi prebrati dolgo vrsto čudnih imen, in zginiti mu mora vsak dvom v tem oziru. To je pravi „ekstrakt“ germanski.

V Velikoveci osnovana slovenska posojilnica zelo preseda Celovškim časnikarskim matadorjem, kateri se po pravici boje, da bode jako nevarna za druge nemške jednake zavode, ker bode dajala posojila samo na 5% obresti. Zaganjajo se v duhovščino, ter tudi v ono malo učiteljev, kar ima na Koroškem še toliko poguma, da ne gre skozi drn in strn z Velikonemci proti lastnemu svojemu narodu. Niti tega torej ne privošči slovenskemu kmetu, da iz domače posojilnice dobi denar za nižje obresti nego iz nemške. Osnovati so hoteli tudi v Velikoveci podružnico „Südmarke“, pa kakor se kaže neso tla baš preveč ugodna, kajti zbralo se je sedem vdeležnikov, bili so zares „die sieben Schwaben“ in optima forma.

Zameti zadnjih dni zemedli so nam tudi Kamniško železnico tako temeljito, da menda tja do spomladi še le utegnemo doživeti dvomljivo srečo, da se bodemo vozili po novi železnici, ko smo se vendar za trdno nadejali po vseh poročilih, da je vsa stvar v redu, ter da bodemo skoro se gugali po prozni tej cesti. No bodemo pa še malo potrpeti, morda je bolje za nas.

toliko, da bi prekoračili gotovo polovico sedaj izkazane števila. Saj je ni hiše v celém mestu, da bi se v njej ne našel kak Slovenec ali Slovenka. Tega so se pa naši nemški Celovčani bali in zato rej povsod na Slovence tako pritiskali, da je prava sramota povedati, kakšnih sredstev, da so se posluževali. Koliko se je naštel Slovencev v Celovci, se nam do danes še ni povedalo.

Naj vam navedem še drug slučaj, ki se mi javlja od nekod s slovenskega Koroškega: Pri ljudskem štetju napovedal je neki slovenski domoljub občevalni jezik za svojo osebo in za sedanje otroke „slovenski“, za soprogo, ker je češka rojakinja, „češki“, in za ostala dva otroka ranjke žene „nemški“. To pa je strašno razburilo živce tamošnjih Prusijanov. Po krčmah upijejo, da ga bodo raztrgali po časopisih, drugi terjajo, da se prične disciplinarna preiskava zoper dotičnega, ker je baje neresnične podatke povedal, kajti v omenjenem slovenskem mesteci je in sme biti „Umgangs-sprache le ausschliesslich deutsch“. — Torej lahko razvidite, kako dobro da je bivati v kakem takem kraju. Meni se dozdeva, da živimo Slovenci tu na Koroškem v prognanstvu. Kmalu pošljem vam zopet kaj. Dohajajo mi od raznih strani slovenske Koroške jako čudna poročila, katera vam hočem prijaviti.

Iz Ljutomera 11. januarja. [Izv. dop.]

Kakor večinoma po vseh slov. čitalnicah priredila je tudi Ljutomerska na Silvestrov večer veselico z igro petjem in sviranjem na tamburice. Veselica privabila je toliko občinstva iz Ljutomera in bližnje okolice, da so bili sicer obširni prostori g. Vavpotiča skoro pretesni za vse došle. — Gledališka igra „Srečno novo leto“ se je izvrstno igrala in le častitati moramo našim vrlim diletantom, ki so si v tako kratkem času prisvojili toliko spretnosti na odru. Občinstvo je živo kazalo svojo zadovoljnost; pri nastopu brivca s svojim pomagačem ni bilo konca burnega odobravanja. — Pri petji pod vodstvom neumnega nadučitelja g. Horvata nastopile so v mešanem zboru prvič tudi odlične dame Ljutomerske in izvabile splošno priznanje. Želeli bi jih slišati še mnogokrat. Med posamičnimi pevskimi točkami svirali so nam že dobro znani vrli Cvenski tamburaši in vsakdo godbe več slušatelj je moral z veseljem opazati njih napredek. Vsa hvala njihovemu kapelniku, Cvenskemu učitelju g. Schneiderju, ki ni štedil ne truda ne skrbi, da nam je v kratkem času ustvaril tako vrlo domačo godbo, naš orkester. Veselico je počutil tudi naš novi okrajni glavar g. grof Attems, — kateri si je prisvojil v kratkem času svojega bivanja v Ljutomeru splošno spoštovanje — v spremstvu gospoda okrajnega komisarja. Ta slovenska zabava je bila živa in splošna in le prehitro so nam minole zadnje ure starega leta. O polnoči pozdravil je predsednik Ljutomerske čitalnice g. notar Šlamberger v daljšem govoru prav umestno vse navzočne za novo leto in konečno želel boljše bodočnost v narodnem oziru. Poslednjič je še omenjal, da bi bilo jako želeli, ko bi se bil gosp. urednik „Slov. Gospodarja“ iz Maribora udeležil naše veselice, sploh vsega, kar se trudapolno pri-

Saj smo tudi morali potrpeti, ko nam je na mah izostala voda našega vodovoda vsled male nezgode, ki se je pripetila pri strojih. Jedno noč in pol dneva bili smo brez ugodnosti najnoveje te naše pridobitve, in videlo se je jasno, kako težko so jo pogrešali vsi, kako tarnanje je bilo po vseh hišah, ko so dekle morale zopet seči po škafih, in na stari način pribavljati vodo. Tu se je jasno pokazalo, kako velika ugodnost je vodovod. Radoveden sem, kako je dišala voda iz vodnjaka nekemu čudaku v naši bližini, ki že ves čas, odkar je vodovod, pije vodovodno vodo, katero mu prinašajo kot vodo iz vodnjaka, on pa pridno zabavlja čez vodovod, in to samo za to, ker so ga uvedli ti vražji Slovenci.

Za konec še par besedic našemu uradnemu listu, ki je naznanil, da bode v nedeljo dramatično društvo predstavljalo „Zigeunerbaron“. Kje so se vendar njegovi prestavljalci učili slovenščine, da prevajajo čevljar — Zigeuner! Bil je malo debel „lapsus penae“, katerega je sicer včeraj popravil, ki pa je bil tem čudnejši, ker bi vendar moral znati, da tako velicih operet, kakor je „Zigeunerbaron“ dramatično društvo ne predstavlja, vsaj v sedanjih razmerah ne, in bi se mu bila morala taka notica zdeti vsaj malo sumljiva.

Ahasver II.

reja po tukajšnjih narodnjakih tukaj in v Ljutomerskem okraji; kajti potem bi se prepričal, da dopisi, ki mu dohajajo iz Ljutomerskega okraja in v katerih se sumničijo Ljutomerski narodnjaki, niso pripravljeni za „Slov. Gospodarja“, ker njim manka prave resnične podlage.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je šolski občini Zorica za zgradbo šole 200 gld. podpore.

— (Odgovorno uredništvo) našega lista prevzame z današnjim dnevom dozdani sotrudnik g. Josip Nolli, ker g. Drag. Hribar odide pred koncem tekočega meseca iz Ljubljane.

— (Zasluzeno odlikovanje.) V soboto zvečer došla je v Trst brzojavna vest, da je cesar v priznanje plodonosnega delovanja gospodu Ivanu Nabergoju podelil viteški križ Fran Josipovega reda. Vest ta obradostila je vse rodoljube v Trstu in okolici, vzbudila bode pa tudi veselje in zadoščenje po vsem Slovenskem, ker je to odlikovanje ne le priznanje Nabergojevih zaslug, marveč bode na drugo stran nemilo dirnilo vse iredentovce. Gosp. Nabergoju iz srca čestitamo na tem odlikovanju.

— (Imenovanje.) Namestniški tajnik Josip Fabris pl. Freyenthal imenovan je okrajnim glavarjem, okrajna komisarja Ivan Rossetti in Ivan Šorli namestniškima tajnikoma na Primorskem.

— (Tenorist g. Bučar,) našemu občinstvu še dobro v spominu, ki je po Dunajskih svojih studijah ustopil v operno šolo češkega narodnega gledališča, nastopil bode prvikat danes četrtak v Mozartovi operi „Čarobna piščalka“.

— (Dr. Bajamonti) vodja italijanske stranke v Dalmaciji je umrl.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 18. t. m. bode se predstavljala šaljiva igra „Čevljar baron“, za katero so že vse priprave gotove. Iz posebne prijaznosti prevzel je na vabilo dramatičnega društva gospod Vekoslav Jenič ulogo mojstra Podplata. Ulogo čevljarskega učenca igra in poje gospica Slavčeva, ki bode imela priliko pokazati se občinstvu v večji ulogi. Omeniti je dalje, da pri „Čevljar baronu“ sedeljuje moški zbor iz samih rodoljubov, in ti so: Branke Rajko, Dečman Anton, Kersnik Uroš, Lilek Slavko, Medved Josip, Pavšek Josip, Bajec Zmagoslav. Gospod V. Jenič in gospica Slavčeva pojeta lepe čisto nove kuplete.

— (Naše domače časopisje). Z novim letom vršile so se nekatere spremembe v domačem našem časopisju, katere so čitateljem itak že znane. Vendar se nam zdi potrebno spregovoriti še nekatere besede o njih. Mnogoletni zaslužni urednik „Ljubljanskemu Zvonu“, g. Fr. Levec, preobložen s službenimi posli moral je oddati upravo lista „Narodni tiskarni“, odslej pa bode listu urednik g. Dr. J. Tavčar, katero ime nam je porok, da list ostane to, kar je bil dozdaj, priljubljeno leposlovno berilo slovenski inteligenciji. Korektore in nekoliko uredniškega posla sta prevzela g. g. J. Cimpermann in A. Funtek izdajatelj lista pa bode g. J. Krsnik. Dosedajni urednik g. nadzornik F. Levec, pa izreka nado, da mu bode odslej moči več pisati za list, nego mu je bilo doslej, ter prosi vse dosedanje sotrudnike, da tudi v prihodnje ohranijo „Ljubljanskemu Zvonu“ dozdajno svojo blago naklonjenost. Vsebinsko prve številke smo že naznanili. Za prihodnje številke obeta uredništvo povesti: „Ribičeva Metka“ spisal Dr. J. Tavčar, „Veselo življenje“ spisal Dr. Fr. Celestin, „Na obali“, spisala Marica, „Rešilni angelj“ in „Mali svet“ spisal Fr. Gestrin vrhu tega nadaljevanje J. Krsnikovih slik iz sodnih spisov in tri manjše povesti Dr. J. Tavčar-ja. Ne dvomimo da bode list tudi v novih razmerah prospeval kakor dosedaj. — Iz Ljubljane preselil se je „Slovanski Svet“, ki zdaj izhaja v Trstu. Prva številka dela čast jedini slovanski tiskarni v Trstu, Dolenčevi, ki ga je poslala mej svet v pravlični obliki, na čednem papirju in tiskano z večinoma novimi črkami. Želimo listu naj bolji uspeh tudi na novem svojem domu, odkoder naj roma po slovenskem in slovanskem svetu. Dalje nam je došla prva številka novega šaljivega lista „Brivec“, ki utegne za Tržaške razmere postati dober širitelj narodne zavesti. Gradivo ima mnogolično in tudi nekoliko ilustracij lokalnega pomena. Pri nizki ceni 1 gld. 80 kr. za vse leto je možno skoro vsacemu,

da ga podpira. Glede družnih časopisov domačih ostalo je vse pri starem.

— (Enketa za izdavanje slovenskih šolskih knjig.) Da se izvrše sklepi deželnega zbora kranjskega gledé šolskih knjig slovenskih, sklical je deželni odbor enketo, ki naj bi določila, katere knjige naj se izdadó najprve. V imenu dež. odbora poročal je g. dr. Vošnjak. V enketi so: gg. deželni šolski nadzornik J. Šuman, gimnazijska ravnatelj A. Senekovič in F. Wiesenthaler, obrtne šole vodja J. Šubic, profesorji Fr. Levec, F. Orožen, S. Rutar in učitelji A. Funtek, J. Tomšič, A. Žumer in J. Belé. Po sklepu enquete izdale se bodo naslednje knjige: Berilo za 5. in 6. razred v dveh delih, berilo za 7. in 8. razred s kratko poetiko kot tretji del; računica za osemrazrednice, zemljepisje v treh delih, naravoslovje, navod za obrtne spise in slednjič slovensko berilo za realke in učiteljske pripravnice.

— (Ljubljansko civilno prebivalstvo) znaša sedaj 27.547 ljudij, to je za 2929 ali za 11.89% več kot l. 1880. I (šolski) oddelek šteje 3971 ljudij, to je za 290 ali 7.88% več; II (šentjakobski) 6417, to je za 114 ali za 1.75% manj; III (dvorni) 8007, to je za 1053 ali za 15.14% več; IV. (železniški) 7696, to je za 1523 ali za 24.67% več; V. (skupina predkrajev) 1456, to je za 177 ali za 13.84% več nego l. 1880. — Podatki še neso zanesljivi, ker utegne natančna revizija dognati drugačne končne številke.

— (Tukajšnje delavsko izobraževalno društvo) priredi splošni delavski plesni venček, kateri bode dne 18. prosinca t. l., v prostorih kazinske restavracije. Godba c. in kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Ustopnina za osebo: pri blagajnici 40 kr., prej kupljene ustopnice 30 kr. Blagajnica se otvori ob 7. uri; začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnice so na prodaj v glavni trafiki in v trafiki čitalničnega poslopja. Čisti dohodek namenjen je izobraževalnim namenom gori imenovanega društva. Opomba: Prošeno je v navadni obleki priti.

— (Tatvina.) Pod tem naslovom bili smo zadnjič objavili, da je bilo v mestni klavnici 58 kg. špeha ukradenega. A stvar ni bila taka. Špeh ni bil ukraden, marveč se je v petek ali soboto v gneči, ko se je na stotine kvintalov špeha v Beljak poslalo, po pomoti zamešal vmes, in romal v Beljak, kjer ga je dotični lastnik tudi dobil.

— („Tržaški Sokol“) napravi dve lepi zabavi v pustnem času, namreč „veliki ples“ v nedeljo 25. t. m. v redutni dvorani gledališča „Politeama Rosetti“, pustni torek 10. febr. pa maskerado v isti dvorani.

— (Ruska tragedija v Trstu.) Slavni italijanski traged Ernesto Rossi bode v kratkem dal deset predstav v gledališči „Armonija“. Mej drugimi bode igral tudi v tragediji grafa Tolstoja „Ivan Grozni“ (Ivan il terribile), ki spada mej najznamenitejša dela ruske dramatične literature.

— (Iz Tržaške okolice.) Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelju priredi v nedeljo 18. febr. veselico s plesom, v vspejedu je petje, deklamacije in igra „Mutek“. — Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi 1. febr. veselico z jako zanimivim programom.

— (Nova čitalnica.) Početkom tekočega leta odprla se je v Metković hrvatska Neretvanska čitalnica. Društveni barjak je narodna hrvatska trobojica.

— (Hrvatsko časopisje.) Došla nam je prva številka hrvatskega ilustrovanega lista „Dom i svet“, ki je zares krasna in moremo le toplo priporočati ta lepi ilustrovani list v prvi vrsti vsem slovenskim čitalnicam in bralnim društvom, katera naročajo razen slovenskih tudi hrvatske časopise. Na 24 straneh velike oblike podaja raznovrstnega berila in ima 16 večjih in manjih, večinoma prav lepo izvedenih slik iz hrvatskega življenja posnetih. Cena dvakrat na mesec izhajajočemu listu je zares nizka, namreč za vse leto 6 gld. za pol in četrt leta primerno. Gotovo bodo z veseljem sezali po njem tudi slovenski čitatelji, ki so zmožni hrvaščine. Naročnine sprejemlje knjigarna Lav. Hartmana (Kugli i Deutsch) v Zagrebu.

— (Legar v Pulji) Kakor se poroča iz Pulja, prijaviteli so se tam že koncem preteklega leta razni slučajji vročinske bolezni. Izmej okolu 150 slučajev imelo je samo 5 smrtni izid, vendar so dotične vojaške, kakor tudi civilne oblasti, ukrenile vse potrebno, da se prepreči razširjevanje bo-

lezni. Pomankanje dobre in zdrave pitne vode je glavni vzrok, za to se posebno na to obrača vsa pozornost.

— (Iz Zagreba) se javlja, da so v neki vasi v Zagorji zaradi množine snega mrliča kar v sneg zagreblji. Ta vest se nam ne zdi posebno verjetna.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) priredi v soboto dne 17. januarja t. l. v dvoranah hotela „zum gold. Ross“, Mariahilferstrasse, slavnostno sejo z nastopnim dnevним redom: A. 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo o Prešernovi slavnosti. 3. Izročitev traka akad. društva „Hrvatska“. 4. Slučajnosti. B. Tombola in sviranje tamburašev akad. društva „Hrvatska“. Začetek točno ob osmih zvečer. Gostje dobro došli!

— (Odbor „narodne čitalnice“ v Novem mestu) priredi v soboto 17. prosinca 1891 ob 8. zvečer v prostnih „Narodnega doma“ gledališko predstavo „Gluh mora biti“ in plesni venček ter vabi uljudno p. n. ude in nende k mnogobrojni udeležbi. Čisti dohodek uporabi se v prid Narodnemu domu v Novem mestu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 14. januarja. Deželni zbor rešil je §§ 31. do 33. predloge o deželnem kulturnem svetu. Ed. Gregor izjavil: Kar so dosegli obubožani Irči, to si mora tudi priboriti namreč krepki in bogati narod češki: svobodo in samostojnost. Avstrija Čehom nasproti ne sme biti močnejša, nego je Velika Britanija Irski nasproti. Nobena predloga o deželnem kulturnem svetu ne bode pomagala češkemu poljedelcu, ampak jedino le federalizem. Centralistična sistema mora pasti, potem se more Nemcem na podlagi ravnopravnosti ponuditi sprava.

Peterburg 14. januarja. Povodom pravoslavne novega leta čestitali so diplomatje carju in carici.

Pariz 14. januarja. General Bruyère dobil veliki križ, polkovnik Lichtenstein veliki častniški križ ruskega reda sv. Stanislava.

Pariz 14. januarja. Carnot dá danes na čast knezu črnogorskemu obed. — Ruski veleposlanik Mohrenheim pohodil je z vsem osebjem veleposlaniškim kneza črnogorskega.

Rim 14. januarja. Ruski p. sredovalec Izvolski odpotoval je v Peterburg po nova napotila za pogajanja z Vatikanom zlasti gledé imenovanja škofa v Mohilevu.

Madrid 14. januarja. Misli se, da je v Olotu prijeta oseba nihilist in Padlevskega prijatelj, ki je hotel policijo speljati na napačen sled. Po gotovih izustilih bival je rečeni nihilist isti dan v Geroni, ko je bil general Seliverstov umorjen.

Gospič 15. januarja. Proslava Vilharjeve svečanosti uspela je popolnoma in vse točke koncerta so občinstvo oduševljavale. Krona vsem bile so mnogobrojne srčne čestitke slavljencu od slovenskih, hrvatskih, čeških društev, pesnikov in drugih znamenitih mož. Brzojavne čestitke še vedno prihajajo. „Velebit“.

Dunaj 15. januarja. Povodom današnje Grillparzerjeve slavnosti polagale so deputacije mnogih društev vence na pesnikov grob. Pri Grillparzerjevi slavnosti v vseučilišni dvorani bili so prisotni rektor in člani akademičnega senata v uradni upravi. Profesor Minor imel slavnostni govor.

Berolin 15. januarja. V današnji „Med. Wochenschrift“ izjavlja Koch, da so dosedanja izvestja o novem zdravilu v obče popolnoma potrdila, kar je on izjavil. Tudi glede zdravilnega uspeha novega zdravila sme se Koch po došli poročilih držati tega, kar je bil že prej izrekel. Zaradi nepristranske poskušnje zdravila poprej ni povedal, kako je sestavljeno. Ker je sedaj važnost zdravila konstatovana in treba za študije popolnega znanja o njem, misli, da je sedaj pravi hip, povedati, kako je sestavljeno. Profesor Koch potem podrobno popisuje način in poskušnje, predno je zdravilo izumil. Koch konstatuje, da mora po njegovih poskušnjah pri kuncih in morskih prašičkih to, kar po njegovem načinu zdravilno upliva na tuberkulozo, biti razpuščljivo snov, katero tekočina obdajajoča tuberkelske

bacila takorekoč izsreba. Po velikem naporu posrečilo se mu je s 40—50% razpuščenim glicerinom dobiti tako snov. Zdravilo je torej ekstrakt glicerinov iz kalečih kultur tuberkulskih bacilov. Ta snov raztopi se v absolutnem alkoholu. Od ekstrakta dobi se tudi brezbojna suha snov, ki ima delavno moč v mnogo krepkejši obliki. Po Kochovem mnenju je upliv te snovi na tuberkulozne bolnike mnogo močnejši, nego najmočnejša navadna zdravila. Izmed ozdravljenec opazovala sta se dva še dalje, ne da bi se bili v treh mesecih bacili zopet pokazali.

Razne vesti.

* (Muzej za Bosno in Hercegovino) V Sarajevu se je osnoval muzej za Bosno in Hercegovino. Imel bode oddelek za naravoslovje, prazgodovino, arheologijo in antropološko-etnografski oddelek. Muzej utegne postati jedna izmed najkarakterističnih in zanimivih evropskih zbirk.

* (Balkanska carica.) o kateri smo naznanili nedavno, da se bode v prvi v obliki spevoigre predstavljala v Belemgradu, pela se bode po najnovejših poročilih prihodnji mesec v carskem gledališču v Peterburgu, v navzočnosti Cara in kneza Nikite.

* (Vojvoda Leuchtenberški) Vojvoda Nikolaj Maksimiljanovič Leuchtenberški, ki je nedavno umrl v Parizu, bil je načelnik vojvodske rodbine Leuchtenberške, ki je v bližnjem sorodstvu z ruskim carskim domom. Rojen je bil dne 4. avgusta 1843. Njegova mati je bila hči carja Nikolaja, in car je zatorej odredil, da se mu prizna naslov "carskoje visočestvo". Rodbina Leuchtenberška izvira od vicomte Evgena Beauharnaisa, pastorka Napoleona I., kateri je bil vzel bavarsko princesinjo in je od svojega kralja Maksimilijana I. Josipa, kralja bavarskega dobil grofijo Leuchtenburško in kneževino Eichstätt. Soproga pokojnikova bila je iz znane ruske rodbine Annenkovie, in je pozneje dobila naslov grofinje Beaubarnais. Sedaj je pa načelnik rodbine vojvoda Maksimilijan Nikolajevič Leuchtenberški, ki je porojen v drugem zakonu s hčerjo pokojnega ruskega generala Skobeljeva.

* (Prva letošnja žrtva v Monte Carlu.) V začetku tega leta našli so blizu San Rema mrtvega moža, ki se je sam ustrelil. Zraven njega ležal je listek, na katerem je bilo zapisano: "Za igral sem 100.000 rubljev, ime moje naj pa ostane prikrito."

* (Pravda za zapuščino Schliemana.) Kako javljajo "Novosti", hočeta sin pokojnega Schliemana, ki je uradnik pri ministerstvu v Peterburgu, in njegova hči Nadežda začeti pravdo zaradi zapuščine svojega očeta. Imetek pokojnega je tolik, da nese 90.000 rubljev letnih obresti. Govori se, da dosega vsoto 15 milijonov.

* (Dvakrat umrla.) Dne 29. novembra lanskega leta umrla je v Beli peči na Ogorskem 65 letna ženska. Po noči je pa nakrat se jela gibati, je ustala, šla k neki v hiši bivajoči drugi stranki se gret, ker je bilo jako mrzlo. Razume se, da so se je vsi prestrašili. Pri peči so ji pa kmalu moči jele pešati, in je zares umrla.

Loterijske srečke 14. januarja.

V Pragi: 69, 66, 23, 30, 37.

"LJUBLJANSKI ZVON"

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Odbor akad. društva "Triglav" v Gradci šteje si v prijetno dolžnost, da se najprizrečije zahvali za vse one liste, ki so društvu v lanskem letu dohajali ali brezplačno ali pa po znižani ceni in sicer: brezplačno prejeli smo naslednje liste: "Dom in Svet", "Edinost", "Mir", "Slovenski Narod", "Dolenjske Novice", "Popotnik", "Süddeutsche Post", "Slovenski Pravnik", "Slovenec", "Slovan", "Svet", "Nova Soča", "Učiteljski Tovariš", "Kärnthner Volksblatt", "Vrtec", "Zvon". — Po znižani ceni dobivalo je društvo sledeče liste: "Allg. österr. Gerichtszeitung", "Medicinishe Zeitung", "Obzor", "Vienac" in "Vaterland". Konečno še uljudno prosimo, da bi "Triglavu" tudi za naprej ohranili dozdajno svojo blagonaklonjenost.

V Gradci, dne 15. prosinca 1891.

Hugon Kartín,
t. č. predsednik.

Fran Krančič,
t. č. tajnik.

Tujci:

14. januarja.

Pri **Malič**: Gusitsch, Lemberger, Frank z Dunaja. Barman iz Grada. — Schmidt iz Budimpešte. — Weinersch iz Ichenhausena. — Leygul iz Marezalija. — Eigl iz Iglaua. Brundl iz Zagreba. — Imerdauar iz Levova. — Ahatz s soprogo iz Bistrice.

Pri **Slonu**: Zambelli iz Inomosta. — Buchler iz Siska. — Homann iz Železnikov. — Kechinger iz Monaka. — Remigar iz Žirovnice. — Oblak iz Grahovega. — Valentini iz Kopra.

Pri **avstrijskem cesarju**: Enronuele iz Kopra. — Pri **južnem kolodvoru**: Schmirnau iz Malborgha. Ortohani iz Poreča. — Lewein iz Beljaka.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v min.
14. jan.	7. jutraj.	739.2 mm.	—4.0° C	sl. szh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	728.5 mm.	—3.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	728.2 mm.	—5.6° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura —4.3°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 91.25	gl. 91.10
Srebrna renta	91.45	91.50
Zlata renta	108.55	108.0
5% marcna renta	102.45	103.05
Akcije narodne banke	993	993
Kreditne akcije	308.25	307.25
London	113.95	114.10
Srebro	—	—
Napol.	9.03	9.03 1/2
C. kr. cekini	5.37	5.37
Nemške marke	56	56.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogorska zlata renta 4%	103	85
Ogorska papirna renta 5%	101	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	50
Kreditne srečke	100 gl.	180
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	220	80

VABILO

občnemu zboru

delniškega društva

Prvi Narodni dom v Novem mestu

ki bode

31. januarja 1891 ob 6. uri zvečer

v čitalnični dvorani v Novem mestu
s sledečim vspeedom:

1. Letni račun za l. 1890 in proračun za l. 1891.
2. Sporočilo o delovanju upravnega odbora.
3. Določba dividende.

Upravni odbor.

Išče se stanovanje

obstoječe iz 2 sob s pripadci za obitelj brez otrok za čas od 1. maja t. l. dalje v **sredini mesta**. — Želi se parterre ali I nadstropje. — Pismene ponudbe vsprejema upravništvo "Slovenskega Naroda". (21—2)

Prodajalnica

z mešanim ali specerijskim blagom na deželi ali v mestu vsprejme se takoj v **najem**. (29—1)

Več pove upravništvo "Slovenskega Naroda".

Prva kranjska, na mnogih razstavah odlikovana, leta 1822. ustanovljena (943—4)

lesna, pletarska in sitarska obrt M. Pakič v Ljubljani

priporoča p. n. naročnikom **garantirano pravo žimo**, (razločiti od s fibrizom in drugimi stvarmi mešano žimo), **morsko travo** (Seegras), **preproge iz lesene volne** po čudovito nizkih cenah, razno **kuhinjsko orodje**, **fine škafe**, **čebre in banice za kopanje**, **pletene kovčege za potovanje** v raznih velikostih, **najfiniješe košarice z dvema pokrovoma** in takozvane, "**Stephanie**" **košarice**, kakor tudi **navadne košare po najnižjih cenah**.

Zunajna naročila izvrše se takoj s povzetjem.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan neznatne luske od polti**, ki postane **vsled tega čisto bela in nežna**.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kôzave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vreč z navodom vred **gl. 1.50**. (119—46)

Dr. Friderika Lengiel-a BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad **60 kr.**

Dobiva se v **Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja** lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Heun, Dunaj, X.**

Hranilno in posojilno društvo na Ptui

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Ravnateljstvo uljudno vabi častite zadrugnike k

občnemu zboru

dne 27. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne
v zadrugi pisarni v "Narodnem domu".

DNEVNI RED:

1. Ravnateljstvo predloži račun za 1890. leto;
2. Potrjenje letnega računa;
3. Nasvet nadzorstva gledé razdelitve čistega dobička;
4. Nasveti.

Opomba: Ako bi k temu zborovanju ne prišlo zadostno število zadrugnikov, vrši se drugo po istem dnevnem redu **dne 27. januarja t. l. ob 11. uri dopoldne** v zmislu §. 40. zadr. pravil.

Na Ptui, dne 15. januarja 1891.

Ravnateljstvo.

(30—1)

Kuverte s firmo

prilagojena po nizke ceni

"NARODNA TISKARNA"

v Ljubljani.

Gotovo in hitro upljujejo sredstvo proti **kurjem očesom**, **kurjem na podplatih**, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v **enotni velikosti po 60 kr.** Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (471) **Melding-Dunaj**.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno značko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v **Ljubljani** J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu na Koroškem** C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Šavnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celju** J. Kupferschmid.